

РЕШЕНИЕ

№ 4154

гр. София, 21.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 28.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4034** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] вх. № 8627/27.03.2013г. срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите за национално доплащане за специфично подпомагане за кампания 2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ в частта, в която е удържана сумата от б 355,62лв. В жалбата се твърди, че при издаване на оспорвания административен акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, не е спазена установената форма, като актът не е мотивиран, и е нарушен материалният закон. Изтъква се, че прихващането на сумата е неоснователно и че не е посочено в коя хипотеза попада – санкции от предходни години, недължимо оторизирани суми или приспаднати от изискуеми задължения по други схеми и мерки. Поради това се моли за отмяна на уведомителното писмо в оспорваната част, както и за отмяна на постановените откази, а вместо това да се постанови плащане на заявените суми.

Ответникът – Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Държавен фонд „Земеделие“ е издал уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. с изх. № 02-010-2600/11913 от 30.06.2012г., с което е отказана сума за

подпомагане по схема за единно плащане на площ /СЕПП/ в размер на 6344.17лв, сума по схема за национални доплащания на площ /СНДП/ в размер на 102лв и сума за плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/ в размер на 6336.01лв., и са наложени санкции за бъдещ период в размер на 6355.62лв. След всяка от удържаните суми има таблица и обяснения към нея. В частта, в която са наложени санкции за бъдещ период, е описано, че такива се налагат, когато разликата между декларираните площи и установените след административни и/или П. надвишава 50% от действително стопанисваните площи, в съответствие с чл. 58 от Регламент 1122/2009г. за СЕПП – 2981.67лв и Н. – 0лв., както и в съответствие с чл. 16 от Регламент 65/2011г. за НР1 – 3373.95лв. Посочено е също, че тази сума се прихваща в съответствие с чл. 5б от Регламент (ЕО) № 885/2006г. на Комисията.

Цитираното уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. е обжалвано от [фирма]. В жалбата срещу него се релевират основания за неговата незаконосъобразност поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма, както и нарушения на материалния закон. Писмото е оспорено изцяло, в това число и в частта, в която са наложени санкции за бъдещ период. По отношение на така оспореното уведомително писмо за кампания 2011г. няма влязло в сила съдебно решение.

Жалбоподателят [фирма] е подал заявление за регистрация за 2012г. с У. 0128051281264 от 11.04.2012г. Със заявлението се кандидатства по схеми за единно плащане на площ (СЕПП), плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони (НР1), схеми за национални доплащания за овце майки и кози майки, обвързана с производството (НДЖЗ), агроекологични плащания (АЕП) и плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕК (Н 2000).

С уведомително писмо изх. № 02-010-2600/653 от 1.03.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ е оторизирана субсидия в размер на 22 058лв. по схема за национални доплащания за овце майки и кози майки, обвързана с производството /НДЖЗ/. В уведомителното писмо има подробно описание и таблици за общата оторизирана сума. В таблица 1 по схема НДЖЗ 2012 с дата 17.10.2012г. е записана като искана и оторизирана сумата в размер на 16 140лв. По същата схема с дата 1.02.2013г. е искана и оторизирана сума в размер на 5918лв.

Таблица 2 на стр. 4 от обжалвания акт се отнася за извършените плащания. О. сума по мерка НДЖЗ от дата 01.02.2012г. е изплатена изцяло – 5918лв. По отношение на оторизираната сума по същата мярка с дата 17.10.2012г. обаче, сумата не е изплатена изцяло, а в размер на 9784.38лв., защото е удържана сума в размер на 6355.62лв. В обяснението под таблицата е описано, че колона „удържана сума“ отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. Не е посочено обаче конкретното основание, въз основа на което в случая е удържана съответната сума.

Тази удържана сума в размер на 6455.62лв в оспорваното в настоящото производство уведомително писмо изх. № 02-010-2600/653 от 1.03.2013г. съвпада със сумата, наложена като санкции за бъдещ период в предходното уведомително писмо за кампания 2011г. с изх. № 02-010-2600/11913 от 30.06.2012г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок.

Оспореното писмо, ведно с приложените таблици представлява индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия. Съгласно чл.20а ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, който организира и ръководи дейността и я представлява. Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл. 11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателната агенция, съгласно §1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки.

Административният акт обаче в оспорената част е издаден при неспазване на установената форма, поради липса на мотиви. В случая не е посочено конкретното основание за удържане на сумата от 6355.62лв. – санкции от предходни периоди, недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. Макар че тази сума съвпада със сумата, наложена в предходното уведомително писмо за санкции за бъдещ период, следва административният орган да посочи основанието за неизплащането ѝ. Липсата на това описание, което представлява част от мотивите на акта, не би могло да бъде заместено от съда или от експертно заключение. Немотивираността на акта във всички случаи е основание за отмяната му. В подкрепа на това становище е съдебната практика – ТР 4/22.04.2004г. на ВАС по д. № ТР – 4/2002г. Необходимостта от мотиви при издаване на административен акт произтича от чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от АПК. Посредством мотивите се дава възможност на адресата на акта и на заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административният орган да приложи една или друга правна норма. Освен това те дават възможност на по-горестоящия орган и на съда да извършат проверка на законосъобразността на акта, включително проверка на правилното приложение на материалния закон.

В някои случаи е допустимо мотивите да не са записани изрично в акта, стига те да могат да се изведат от документите по преписката във връзка с издаването му. В случая, дори се приеме, че удържаната сума в действителност представлява наложените санкции за бъдещ период от уведомителното писмо за оторизирази суми за предходния период, то отново няма основание сумата да бъде удържана. Това произтича от обстоятелството, че уведомителното писмо, с което се налагат санкции за бъдещ период е оспорено изцяло. По своята правна същност удържането на сумата от 6355.62лв от оторизираната сума за период 2012г. е прихващане /компенсация/. И. на прихващането е уреден в чл. 103-105 от Закон за задълженията и договорите. Предпоставките за извършване на компенсация са наличие на две действителни насрещни и еднородни вземания, ликвидност и изискуемост на активното вземане, както и способност на компенсиращия кредитор да се разпорежда с вземането.

Предвид обстоятелството, че оспорването на административния акт спира неговото

изпълнение съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, то не може да се приеме, че вземането за наложени санкции е действително, изискуемо и ликвидно. Ликвидността означава вземането да е безспорно по основание и размер, като по отношение на него да има влязло в сила съдебно решение, то да е удостоверено с документ, който представлява основание за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК, да е признато от длъжника или да е установено със спогодба. Предвид обстоятелството, че не е реализирана нито една от тези хипотези, не може да се приеме, че вземането за санкциите е ликвидно. Изключения представляват случаите на съдебно прихващане – посредством насрещен иск или възражение – именно когато има условие, че предявеното в съда вземане ще бъде уважено, т.е това е условно упражняване на прихващането. В случая това прихващане е направено извънсъдебно, в последващ административен акт, издаден от титуляра на оспореното вземане, а не по установения съдебен ред. Поради това извършеното по този начин прихващане е недопустимо.

Тези изводи се обосновават и потвърждават и от обстоятелството, че санкциите за бъдещ период са наложени на основание чл. 58 от Регламент 1122/2009г. на Комисията, препращащ към чл. 5б от Регламент № 885/2006г. на Комисията по отношение на прихващането. Съгласно последно цитираната разпоредба всички задължения се установяват съобразно националното законодателство и без да се накръпява каквато и да е друга мярка по прилагане, предвидена в националните законодателства.

В допълнение следва да се отбележи, че, както жалбоподателят правилно отбелязва, вземанията на Държавен фонд „Земеделие“ - разплащателна агенция, включително вземанията за парични санкции, са публични вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Необходима предпоставка съгласно чл. 165 от ДОПК за събиране на публични вземания е наличието на влязъл в сила акт за установяване на съответното вземане, издаден от компетентен орган. Както вече бе уточнено, административният акт, на който се основава вземането не е влязъл в сила.

По изложените съображения жалбата е изцяло основателна. Оспореният акт следва да бъде отменен.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК и предвид направеното искане и представените документи, ответникът следва да заплати на жалбоподателя направените разноски в размер на 850лв – 800лв за адвокатски хонорар и 50лв държавна такса.

Воден от горното Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-010-2600/653 от 01.03.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция, по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес]., в частта му, с която е удържана сумата 6355, 62 лв.

ОСЪЖДА изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция да заплати на жалбоподателя [фирма] съдебни разноски в размер на 850лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

